

På långfärd med Lindisfarne

Vinteride i Lagos, Portugal

HÄR KOMMER Annika Kochs och Björn Christenssons tredje resebrev från den 14 februari 2006. Tidigare brev finns i nr 4 2005 och nr 1 2006. De seglar Forqus 37 Lindisfarne.

Efter ett halvt års intensivt seglande är det ganska avkopplande att inte känna trycket att man måste vidare om vädret är seglingsbart. Vi hade rätt mycket pyssel med båten och en massa nya sociala kontakter fram till att vi reste hem till Göteborg den 9 november, så några döda punkter fanns det inte.

Hur tusan hade man tid att arbeta förut? Göteborg/Stockholm/Helsingborg i 6 veckor blev en mycket trevlig och intensiv period. Vi var nog inte ensamma en enda kväll. Det var helt otroligt hur många gamla och nya vänner som ville träffa oss. Första kvällen hemma var det pubafton på JRSK, sen bar det av till Stockholm och släktingar. Björn hann dessutom med att arbeta några dagar

Ett gäng tossiga skandinaver.

Tillbaka i Lagos via Algarvekusten i januari välkomnades vi med dukat bord hos Pia och Tord i Lommabåten Ayla. De hade också tittat till Lindisfarne under vår bortavaro. Hon hade klarat sig utan oss och solcellen hade hållit batterierna fulladdade trots att kylan varit på hela tiden. Regnet, som vi fick lagom vid ankomsten till Lagos i oktober, hade nu gjort marken frodigt grön så torra sommar - Portugal ser mycket annorlunda ut under vintermånaderna. Julafton firades i Ayla kompletterad med

Tossiga Skandinaver

Norska båten Josefinas besättning. Nyår i Lindisfarne med samma uppställning. Det blir lätt skandinavisk förbrödring när alla andra bobåtar är från andra länder utanför Skandinavien. Det är om inte annat avkopplande att kunna tala sitt eget modersmål och bli förstörd. (Det är väl kanske inte alltid man blir förstörd ändå!) Senare anslöt även Nuevas besätt-

ning, Christer och Ulla, till skandinavienhörnan.

London

Vi gjorde en helgresa i januari till London och båtutställningen där. Vi reste tillsammans med Pia och Tord som bestämt sig för att inhandla en Watermaker på mässan. Det visade sig att det gick att handla och få den levererad till Gibraltar och därmed slippa skatt. Själva fick vi lite materiel vid Seldéns monter. Vi behövde justera däcksringen och staga upp segelrännan i masten vid däckspas-

sagen, bl.a. för att vi har kvar gamla däcksringen som inte helt är anpassad till nya mastprofilen. London visade sig med ett något så när väder. Lite regn och flera plusgrader, men naturligtvis kallt för oss portugiser! Förutom båtmässa i två dagar hann vi också med ett besök på Naturhistoriska museet och en teaterkväll med Phantomen på Operan

Mastmekande

Hemma igen var det bara att sätta igång med masten, ett arbete som tog två dagar. Det blev mycket bra och vi har nu en däckspassage som är helt anpassad till den nya masten. Det har, fränsett en kort segling i oktober till grannbyn Alvor, inte blivit någon segling. Vädret har visserligen inbjudit, men vi ville fixa masten ordentligt innan vi gav oss ut igen. Aylas watermaker levererades i Gibraltar. För

att skattbefrielse för "ship in transit" skall gälla så måste skeppet komma till Gibraltar. Mellan den 2-9 februari seglade vi med Pia och Tord i Ayla 400 M tur och retur Gibraltar.

Gibraltar t.o.r.

Vägen dit blev mest motorgång under en mulen himmel, men hemvägen bjöd på mestadels sol och undanvindar av växlande styrka. Gibraltar sund klarade vi båda gångerna utan några svårigheter. På vägen österut är det mestadels medström, så vi behövde inte räkna ut bästa passage men på väg västerut "timade" vi noga lågvattnet i Gibraltar för att få vettiga strömförhållanden i sundet. Fin segling till Barbate i sol och 10-12 m/s på låringen. Från Barbate till Rota norr om Cadiz hade vi hårdare vindar. Runt Trafalgar blåste det 14-15 m/s med 5-minutersbyar på upp till 20-22 m/s. Vinden kom delvis från land så vågorna blev aldrig helt ohanterliga. Ayla är en Bavaria 38 och för oss som är vana vid djupa skrov är det som att segla jolle, klart svårt och ibland inte möjligt att

hålla riktningen, när höga vågor och hård vind kommer på låringen.

I Rota tog vi en liggdag för att vidga vyerna. En busstur på en halvtimme och vips var vi i sherryens mecka, Jerez. Det var gott! Seglingen västerut över Cadizbukten mot Portugal och Faro blev desto lugnare. Fulla segel och 8 m/s på låringen gav oss 6,5 - 7 knop under hela dagen fram till Faro som angjordes i kvällsmörkret. Sista dagen Faro - Lagos motoriserade vi i svag, knappt mätbar, medvind. Solen, som följt oss på nästan hela hemresan, försvann bakom moln efter lunch och vi såg kraftiga regn väster om oss. Vi fick nästan inte en droppe på oss men när vi vid femtiden kom fram till Lagos fick vi veta att dom haft kraftigt regn nästan hela dagen. Man kan alltså med lite hänsyn till vädergudarna segla långa sträckor här nere mitt i vintern. Ja, det var naturligtvis inte kortbyxväder, men som en normal svensk junisegling (bortsett från att mörkret kommer tidigt), stundtals med både vantar och mössa på.

Båtarbete

Nu fixar vi med båten (det är en lång lista som skall prickas av) för att kunna komma ut på lite dagseglingar innan det är dags att ta upp henne och höja vattenlinjen för tredje gången. Enda bortförklaringen är att vi velat behålla den vita "snobbranden", men nu får nytta gå före skönhet. Vi har skrubbat vattenlinjen många gånger i vinter!

Mellan varven roar vi oss med cykelturer och promenader i grönskande skog och mark.

Mandelträd och väldoftande liljor blommar. Aprilväder i januari är, ena dagen sol andra bläst och regn. När andan faller på blir det ett parti boule med några grannbåtar och om kvällarna läses böcker, fixas med datorer, planeras för framtida seglatser eller så blir det helt enkelt ett parti.

Vi planerar att lämna Algarve för Madeira i mitten av april. Rutten blir sedan Kanarieöarna - Cap Verde och sedan Brasilien.

www.sailaround.info Annika Koch och Björn Christensson

Januaristorm, Algarvekusten